

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 10 ກຸມພາ 2019 (02-10-2019)

ໃນເມື່ອການແຕ່ງງານມີຄຳຖາມ

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນສິ່ງຕລົກທີ່ສຸດທີ່ທ່ານໄດ້ສັງເກດໃນສະຖານທີ່ແຕ່ງງານ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ການແຕ່ງງານແມ່ນລະຫວ່າງຜູ້ຍິງແລະຜູ້ຊາຍຊ່ວງເວລາຕອດຊີວິດ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ພວກເຮົາສ່ວນຫຼາຍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັນເປັນພາກສ່ວນຂອງພິທີມົງຄົນສົມຣິດທີ່ຈາລຶກໄວ້ໃນໃຈຢ່າງນ້ອຍຄັ້ງນຶ່ງ. ບາງພິທີແມ່ນ “ສຸດຍອດ” ໃນຄຳລາຄາແລະຍິ່ງໃຫຍ່ມະໂຫຮານ. ແຕ່ບາງພິທີກໍເປັນແບບ “ຕ່ຳສຸດ” ມີພຽງແຕ່ຜູ້ປະກອບພິທີແລະຫຼັກຖານພະຍານພຽງແຕ່ສອງສາມຄົນເທົ່ານັ້ນ. ແລະພຽງແຕ່ພິທີສ່ວນນ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ມີໂອກາດໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ນຶກຄິດແຕ່ລືມບໍ່ລົງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ເດັກຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ຖືແຫວນ, ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ລາວຍ່າງຄຽງຂ້າງເດັກຍິງນ້ອຍໄປ, ລາວໄດ້ເລີ່ມຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນ. ເມື່ອຖືກຖາມວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ? ລາວໄດ້ຕອບວ່າ: “ຂ້ອຍບໍ່ຢາກແຕ່ງງານ ຂ້ອຍຢາກຢູ່ກັບອີພີ່ແລະອີແມ່ຕອດໄປ!” ລາວສົງສັຍເຮືອງການແຕ່ງງານ! ແຕ່ລາວໄດ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນແລ້ວກັບປຸງໃຈ ແລະຂ້ອຍຖືວ່າໄດ້ຮັບພຣະພອນທີ່ໄດ້ເປັນຜູ້ປະກອບພິທີແຕ່ງງານຂອງລາວຫຼາຍປີຜ່ານມາ.

ມີຫຼາຍຄົນໃນປັດຈຸບັນນີ້ມີຄວາມຂອງໃຈ(ມີຄຳຖາມ)ໃນທັມຊາດທັງໝົດຂອງການແຕ່ງງານນີ້: ໃຜສາມາດແຕ່ງງານກັບໃຜ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ການແຕ່ງງານເປັນການແຕ່ງງານ? ຫຼື ໂດຍກະທັ້ງການແຕ່ງງານນີ້ມັນຈຳເປັນຢູ່ບໍ່? ແຕ່ວ່າການແຕ່ງງານນີ້ຍັງເປັນຄວາມຄິດທີ່ດີ, ແລະ ມັນເປັນຄວາມຄິດທີ່ດີເພາະວ່າ ໄດ້ລິເລີ່ມຈາກພຣະເຈົ້າ! ພວກທ່ານອາດຈະຮູ້ຈັກຄູ່ແຕ່ງງານທີ່ເປັນຄູ່ “ໂຄສະນາ” (ປະກາດ) ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ລຳລັບຄວາມຕັ້ງພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຊາຍແລະຍິງຄູ່ແລກ. ລຳລັບຜູ້ທີ່ຍັງສັງສັຍການແຕ່ງງານ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ພວກເຮົາໄປແລ້ວ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ປະຖົມມະການ 2:18-20

*18*ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວອີກວ່າ, “ບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍຢູ່ໂດດດ່ຽວເຊັ່ນນີ້ ເຮົາຄວນຫາຜູ້ຊົດຊ່ອຍທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ລາວ.” *19*ຄັນແລ້ວ, ພຣະອົງຈຶ່ງເອົາຂີ້ດິນບັນເປັນສັດແລະນົກຕ່າງໆແລ້ວເອົາສັດແລະນົກທີ່ບັນນັ້ນໃຫ້ຊາຍຜູ້ຮັກສາສວນເບິ່ງ. ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າລາວຈະໃສ່ຊື່ຫຍັງໃຫ້. ຄັນແລ້ວຊື່ທີ່ລາວຕັ້ງນັ້ນກໍເປັນຊື່ຂອງສັດຕ່າງໆຕໍ່ມາ. *20*ຫລັງຈາກຊາຍຜູ້ນັ້ນໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ສັດຕ່າງໆ, ແຕ່ສັດເຫລົ່າ ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊ່ອຍລາວຫຍັງໝົດ.

ຕອດການຊົງສ້າງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດວ່າທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງສ້າງນັ້ນດີ. ໃນບັນສລຸບຂອງການນິຣະມິດສ້າງດ້ວຍພຣະດຳຣັດສັ່ງໂດຍພຣະວາທະ, “ພຣະເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດສັພະທຸກສິ່ງທີ່ຊົງນິຣະມິດ

ສ້າງ ກໍຊົງພໍພຣະທັຍຫລາຍ ມີຄົນຜ່ານໄປມີເຂົ້າຕ່າວມາ ແມ່ນມີທິທົກ.” (ປຖກ 1:31). ແຕ່ໃນປະຖົມມະການ 2:18, ພວກເຮົາເຫັນເປັນຄັ້ງແລກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະກາດສິ່ງທີ່ບົກພ່ອງ: “ບໍ່ເປັນການສົມຄວນທີ່ໃຫ້ຜູ້ຊາຍຢູ່ໂດດດ່ຽວເຊັ່ນນີ້”.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ກັບຄົນອື່ນ. ດ້ວຍການຖືກຊົງສ້າງໃນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ມີຄວາມໝາຍວ່າ, ກ່ອນອື່ນແລະສໍາຄັນຍິ່ງ ພວກເຮົາຕ້ອງດໍາເນີນຊີວິດໃນຄວາມສໍາພັນກັບພຣະອົງ. ແຕ່ວ່າພຣະອົງ ຊົງສ້າງພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມສໍາພັນກັບຄົນອື່ນເຊັ່ນດຽວກັນ. ເລິກໄປກວ່ານັ້ນ, ພຣະເຈົ້າອອກແບບສໍາລັບອາດາມໃຫ້ ດໍາເນີນຊີວິດໃນຄວາມສັມພັນພິເສດກັບບຸກຄົນໜຶ່ງ. “ເຮົາຄວນຫາຜູ້ຊົດຊ່ວຍທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ລາວ.” ພວກເຮົາສາ ມາດສລຸບໂດຍຖືກຕ້ອງວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະອົງຈະເຮັດຫຍັງໃນລະຍະຕໍ່ໄປ ພຣະອົງຈະຊົງສ້າງຜູ້ຍິງ ແຕ່ກ່ອນອື່ນ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງຜ່ານຂະບວນສັດຕໍ່ໜ້າອາດາມ. ພຣະອົງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ອາດາມຊີ້ບອກແລະໃສ່ຊື່ຜູງ ສັດທັງໝົດ, ແລະໃນວິທີການຜູ້ຊາຍໄດ້ຄົ້ນພົບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮູ້ແລ້ວ: “ແຕ່ສັດເຫລົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຊ່ວຍລາວ ຫຍັງໝົດ.” ໝາກຊື່ແມວສາມາດເປັນເພື່ອນທີ່ອັດສະຈັນ, ແຕ່ບໍ່ມີສັດໂຕໃດສາມາດທົດແທນຫຼືເທົ່າທຽມສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມີຢູ່ ໃນພຣະທັຍ.

ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງໃນຄວາມໝາຍຂອງຄໍາວ່າ: “ຜູ້ຊ່ວຍ”. ຜູ້ຊ່ວຍທີ່ອາດາມຕ້ອງການບໍ່ແມ່ນໃຜຜູ້ໜຶ່ງທີ່ ນ້ອຍກວ່າ(ດ້ອຍຄຸນຄ່າກວ່າ)ລາວເອງ. ຜູ້ຊຽນພຣະຄັມພິໄດ້ໃຊ້ຄໍາສັບເຮັບເຮີເພື່ອບໍລິຍາການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ ຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງສ້າງເອວາເພື່ອໃຫ້ຊ່ວຍແລະອຸປະຖັມຄໍາຊອບອາດາມ. ສິ່ງທີ່ລາວຂາດ ເຂີນ, ນາງຈະໄດ້ເພີ່ມເຕີມໃຫ້ຄົບຖ້ວນ. ທັງສອງ, ຊາຍແລະຍິງໄດ້ຊົງຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ “...ໃຫ້ມີຮູບຮ່າງຄ້າຍ ຄືກັນ ກັບພຣະອົງ...” (ເບິ່ງ ປຖກ 1:27), ແລະທັງສອງເພດມີຄວາມສໍາຄັນເທົ່າກັນ. ພວກເຮົາເທົ່າທຽມກັນ(ສເມີພາບ)ໃນ ທັມມະຊາດທີ່ສໍາຄັນຂອງພວກເຮົາ.

ໃນເວລາດຽວກັນ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເນີນເສີຍຕໍ່ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຊາຍແລະຍິງ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກເຮົາ ຊຶ່ງຊົມຍິນດີກັບຄວາມເປັນເອກະລັກຂອງແຕ່ລະເພດ, ພວກເຮົາຍອມຮັບວ່າຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງສາມີແລະພັລ ຍາແມ່ນການທີ່ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແລະອຸປະຖັມຄໍາຊູເບິ່ງແຍງຊຶ່ງກັນແລະກັນ. *ສາມີຕ້ອງການ ພັລຍາຂອງ ລາວ, ແລະ ພັລຍາກໍຕ້ອງການສາມີຂອງນາງ.*

ນີ້ຈະມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເປັນໂສດ? ຫຼາຍກວ່າສີ່ສິບຫ້າເປີເຊັນ (45%) ຂອງຊາວອະເມຣິກັນ ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ເປັນໂສດ. ໃນນັ້ນພ້ອມດ້ວຍພໍ່ໝ້າຍແມ່ໝ້າຍ ແລະພໍ່ຮ້າງແມ່ຮ້າງ, ແຕ່ວ່າເກືອບສາມສ່ວນສີ່ (75%) ໃນຈໍາ ນວນນັ້ນບໍ່ເຄີຍໄດ້ແຕ່ງງານຈັກເທື່ອ. ຖ້າວ່າມີໃຜຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ພຽງແຕ່ອ່ານປະຖົມມະການ 2:18, ລາວອາດຈະສລຸບຜົນ, ຖ້າວ່າເຮົາບໍ່ແຕ່ງງານ, ວ່າລາວກໍາລັງດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບທີ່ “ບໍ່ດີ”. ແຕ່ວ່າໃນຖານະເປັນໂສດ ບໍ່ແມ່ນການສາບ ແຂ່ງ ຫຼື ພົລເມືອງຊັ້ນສອງ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ເວົ້າເຖິງການເອີ້ນຂອງຜູ້ທີ່ເປັນໂສດ. ເພິ່ນເອງກໍເປັນໂສດ, ແລະເພິ່ນ ຖືວ່າສິ່ງນີ້ເປັນຂອງຂວັນ.

ພວກເຮົາສົມຄວນໂອບກອດໃນສະພາບທີ່ຕົນເປັນຢູ່, ຈະເປັນໂສດ ຫຼື ແຕ່ງງານກໍດີ, ໃຫ້ເປັນຂອງຂວັນຈາກ ພຣະເຈົ້າ. ທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງນໍາພາມາສູ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຢູ່ພາຍໃນ ການຊົງອອກແບບ ແລະ ພຣະ ປະສົງຂອງພຣະອົງ. ການອອກແບບການແຕ່ງງານຂອງພຣະອົງແມ່ນສໍາລັບ ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງໃຫ້ດໍາເນີນຊີວິດໃນ ຄວາມສໍາພັນໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ ໃນຄວາມສັມພັນໃກ້ຊິດລະຫວ່າງກັນແລະກັນ.

ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດກ່ຽວກັບການອອກແບບຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບການແຕ່ງງານ?

2. ປະຖົມມະການ 2:21-22

21 ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເຮັດໃຫ້ຊາຍຜູ້ນັ້ນນອນຫຼັບສນິດ. ໃນຂະນະນອນຫຼັບຢູ່ນັ້ນ, ພຣະອົງກໍຊົງເອົາກະດູກຂ້າງຊືກໜຶ່ງຂອງລາວອອກມາ ແລ້ວຊົງເຮັດໃຫ້ເນື້ອໜັງຈອດຕິດກັນດັ່ງເດີມ. 22 ພຣະອົງຊົງເອົາກະດູກຂ້າງນັ້ນມາສ້າງເປັນຜູ້ຍິງ. ເມື່ອສ້າງແລ້ວພຣະອົງກໍຊົງມອບຍິງນັ້ນໃຫ້ແກ່ລາວ.

ພຣະເຈົ້າຊົງມີຄໍາຕອບທີ່ດີສໍາລັບອາດາມ. ອາດາມໄດ້ຊົງຖືກສ້າງຂຶ້ນຈາກຂີ້ດິນຂອງໂລກ, ແຕ່ການຊົງສ້າງຜູ້ຍິງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາການຜ່າຕັດຄັ້ງແລກ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ອາດາມນອນຫຼັບສນິດ ແລ້ວຊົງດຶງເອົາກະດູກຂ້າງອອກມາ. ເວລາແມ່ນການຊົງສ້າງອັນພິເສດຈາກພຣະເຈົ້າ: ພຣະອົງຊົງໃຊ້ບາງວັດຖຸທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງອາດາມເພື່ອສ້າງນາງ. ດ້ວຍການຊົງສ້າງພວກເຂົາທັງສອງຈາກວັດຖຸອັນດຽວກັນ, ແນ່ນອນໄດ້ເນັ້ນໜັກແລະເສີມສ້າງຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງເຂົາເຈົ້າທັງສອງ.

ແທນທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມລໍາຄັນແກ່ກະດູກຂ້າງຫຼາຍຈົນເກີນໄປ, ຫຼື ອ່ານຄວາມໝາຍເຂົ້າໃນກະດູກຂ້າງທີ່ຂາດໄປ, ໃຫ້ພວກເຮົາຈົດຈໍ່ໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ກະດູກຂ້າງໄດ້ບອກພວກເຮົາ. ຜູ້ຍິງແລະຜູ້ຊາຍໄດ້ຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນມາດ້ວຍ “ວັດຖຸດິບ” ບາງຢ່າງ. ອາດາມໄດ້ເຮັດເຮືອງນີ້ໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງພາຍຫຼັງໃນເມື່ອລາວເອີ້ນເອວາ ວ່າ: “ກະດູກຂອງນາງມາຈາກກະດູກຂອງເຮົາ. ເນື້ອໜັງຂອງນາງ ມາຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ” (ຂໍ້ 23).

ການສົນທະນາກ່ຽວກັບ “ອັນດຽວກັນ” ຂອງພວກເຮົາ ຄຸນສົມບັດທີ່ທັງສອງຊາຍແລະຍິງທີ່ມີສເມີກັນ ບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມເປັນເອກະລັກຂອງເພດ(ຊາຍ-ຍິງ). ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະຄໍາພິກ່ວງກັບເຮືອງເພດແມ່ນເລີ້ມດ້ວຍປະຖົມມະການ 1:27 “...ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຊາຍແລະຍິງ”. ເພດຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ແມ່ນເພດໃດທີ່ເຮົາຕ້ອງການ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ກໍານົດເພດ(ຊາຍຫຼືຍິງ); ມັນເປັນພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ເຄີຍປ່ຽນແປງເລີຍ.

ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພດນຶ່ງແຮງກວ່າຫຼືສໍາຄັນກວ່າອີກເພດນຶ່ງ. ແຕ່ເປັນທີ່ໜ້າເສັຽດາຍ, ຊາວໂລກມັກມອງເຫັນໃນແງ່ກົງກັນຂ້າມ. ໃນບາງວັດທະນະທັມ, ຕົວຢ່າງ, ຜູ້ຍິງຖືກປຽບສເມີອນຂ້າທາດ ຫຼືວັດຖຸສິ່ງຂອງຊື່ຂາຍໄດ້. ຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງເພດໃຫ້ເປັນເອກະລັກສະນະ ແຕ່ຊົງມີພຣະປະສົງອັນຕລອດໄປໃຫ້ທັງສອງມີຄວາມສເມີພາບ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຍົກລະດັບຜູ້ຍິງໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງພຣະທັຍໃຫ້ຢູ່. ຄຣິສຕຽນໄດ້ນໍາຄວາມຮັກແລະຄວາມນັບຖືມາສູ່ຜູ້ຍິງໂດຍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາກ່ອນໃນໂລກຂອງຊາວໂຣມັນ. “ຝ່າຍສາມີ, ຈົ່ງຮັກພ້ອມຂອງຕົນ ເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຮັກຄຣິສຕະຈັກ ແລະຊົງສລະພຣະອົງເອງເພື່ອຄຣິສຕະຈັກ” (ອຟຊ 5:25).

ໃນທາງໃດ ວັທນະທັມຂອງພວກເຮົາທໍາທາຍການອອກແບບຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຜູ້ຊາຍແລະຍິງ?

3. ປະຖົມມະການ 2:23-25

23 ຊາຍຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ: “ໃນທີ່ສຸດ ນີ້ເດ ຜູ້ຊຶ້ງມີຮູບຮ່າງຄືເຮົາ. ກະດູກຂອງນາງມາຈາກກະດູກຂອງເຮົາ. ເນື້ອໜັງຂອງນາງ ມາຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ. ນາງຊື່ວ່າ ຜູ້ຍິງ ເພາະນາງມາຈາກຜູ້ຊາຍ.” 24 ດ້ວຍເຫດນີ້, ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຕ້ອງລາຈາກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນໄປຕິດພັນຢູ່ກັບແມ່ຂອງຕົນ, ແລ້ວເຂົາທັງສອງກໍກາຍເປັນຄົນຄົນດຽວກັນ. 25 ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງນັ້ນເປັນອາຍຸ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກອາຍກັນເລີຍ.

ອາດາມອາດຈະບໍ່ຮູ້ວ່າລາວມີຄວາມຕ້ອງການ “ຜູ້ຊົດຊ່ອຍທີ່ເໝາະສົມ” (ຂໍ້ 18), ແຕ່ວ່າລາວຮູ້ແກ່ໃຈໃນທັນທີທີ່ລາວເຫັນຜູ້ຍິງ. ຄໍາເວົ້າແລກຂອງອາດາມ: “ໃນທີ່ສຸດ ນີ້ເດ” ແມ່ນສະແດງເຖິງແນວຄິດນັ້ນ. ບັດນີ້ ອາດາມໄດ້ມີໃຜຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງເໝືອນກັບລາວ, ໃຜຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງລາວສາມາດມີຄວາມສັມພັນກັບແລະໃຜຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງເປັນສິ່ງເພີ່ມເຕີມສິ່ງທີ່ລາວຂາດໄປ.

ຂົນບໍ່ທັນມາປະເພນີມັກໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຜິດວ່າແມ່ນໃຜເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດຄົບບໍ່ຮືບູນ. ຊາວໂລກຢາກໃຫ້ພວກເຮົາຍອມຮັບເອົາຄວາມຄິດທີ່ຜິດທີ່ວ່າ: ບໍ່ແຕກຕ່າງຫຍັງວ່າບຸກຄົນໃດຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານ “ຄົບຖ້ວນ” ຜູ້ຊາຍແຕ່ງງານກັບຜູ້ຊາຍ; ຜູ້ຍິງແຕ່ງງານກັບຜູ້ຍິງ. ພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການແຕ່ງງານແມ່ນສິ່ງອື່ນໃດ, ແຕ່ແມ່ນການສັມພັນລະຫວ່າງຜູ້ຍິງແລະຜູ້ຊາຍ ແລະມັນເປັນພັນທະສັນຍາແຫ່ງຄວາມສັມພັນ. ພັນທະສັນຍາແມ່ນຫົວຂໍ້ທີ່ມີອຳນາດຕະຫຼອດພຣະຄຳພີ. ພັນທະສັນຍານີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນຢູ່ໃນຫຼາຍໆພັນທະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົມອບໃຫ້ໄວ້ກັບປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ. ແນ່ນອນ, ພັນທະສັນຍາອັນສູງສຸດແມ່ນພັນທະສັນຍາອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ໂດຍຜ່ານອົງພຣະຄຣິດ.

ການແຕ່ງງານແມ່ນພັນທະສັນຍາແລກໃນພຣະຄຳພີ. ອາດາມໄດ້ສະແດງອອກເຖິງຄວາມເປັນນຶ່ງດຽວຊຶ່ງຢູ່ໃນຄວາມສັມພັນຂອງລາວກັບເອວາ. “ໃນທີ່ສຸດນີ້ເດ ຜູ້ຊຶ້ງມີຮູບຮ່າງຄືເຮົາ. ກະດູກຂອງນາງມາຈາກກະດູກຂອງເຮົາ. ເນື້ອໜັງຂອງນາງ ມາຈາກເນື້ອໜັງຂອງເຮົາ. ນາງຊື່ວ່າ ຜູ້ຍິງ ເພາະນາງມາຈາກຜູ້ຊາຍ.” ຄວາມເປັນນຶ່ງດຽວນີ້ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນການປະຕິບັດຂອງຄູ່ຜົວເມັງແລກນີ້: “ຜູ້ຊາຍຈຶ່ງຕ້ອງລາຈາກພໍ່ແມ່ຂອງຕົນໄປຕິດພັນຢູ່ກັບເມັງຂອງຕົນ, ແລ້ວເຂົາທັງສອງກໍກາຍເປັນຄົນຄົນດຽວກັນ”.

ການແຕ່ງງານແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນສອງຄົນຊຶ່ງຖືກຮ່ວມເຂົ້າກັນໃນການຕົກລົງ ຄຳໜັ້ນສັນຍາ. ພວກເຮົາເຈົ້າທັງສອງຕ້ອງອອກຈາກບ້ານເຮືອນຂອງຜູ້ປົກຄອງຂອງຕົນ ເພື່ອອອກໄປຕັ້ງຄອບຄົວໃໝ່ດ້ວຍກັນ. ພວກເພິ່ນອາດຈະອອກໄປໄກຈາກພໍ່ແລະແມ່, ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ຂາດຈາກກັນ. ໃນການແຕ່ງງານ, ຜູ້ຍິງແລະຜູ້ຊາຍຕ້ອງຂຶ້ນກັບກັນແລະກັນ, ແລະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັນແລະກັນ. ຜູ້ຊາຍແລະຜູ້ຍິງຕ້ອງຍອມແບ່ງປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຊຸກຍູ້ເຊິ່ງກັນແລະກັນສູ່ອົງພຣະຄຣິດ.

ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຫຼັກການແນວໃດຈາກຂໍ້ກ່ຽວກັບການອອກແບບຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບການແຕ່ງງານ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ທ່ານຈະໂອບກອດແລະດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຈິງຂອງບົດຮຽນວັນນີ້ດ້ວຍວິທີໃດ? ຈົ່ງເລືອກເອົາຄຳຕອບນີ້:
- **ອະທິຖານ.** ຖ້າທ່ານແຕ່ງງານແລ້ວ, ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຄູ່ແຕ່ງງານຂອງທ່ານທຸກໆວັນ. ຖ້າທ່ານຍັງເປັນໂສດ, ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຄູ່ຈະແຕ່ງງານ. ອະທິຖານໃຫ້ການແຕ່ງງານດຳເນີນເພື່ອຖວາຍພຣະກຽດແດ່ອົງພຣະເຈົ້າ.
 - **ຈິດບັນຊີ.** ຈິດບັນຊີລາຍການ: ຈຸດແຂງແລະຄຸນນະພາບທີ່ສາມາດຊ່ວຍຂອງທ່ານຊຶ່ງໄດ້ນຳມາສູ່ການແຕ່ງງານ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ການແຕ່ງງານໝັ້ນຄົງຖາວອນ. ຖ້າທ່ານຍັງເປັນໂສດ, ຈິດບັນຊີຄຸນນະພາບທີ່ທ່ານປາຖນາຢາກເຫັນໃນຄູ່ຮ່ວມຊີວິດຂອງທ່ານ ຫຼື ໃນຄູ່ແຕ່ງງານທີ່ທ່ານຊົມຊື່ນຍິນດີຢາກເຫັນ.
 - **ສະແດງຄວາມນັບຖື.** ສະແດງຄວາມນັບຖືຕໍ່ທຸກໆບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຖືກຊົງສ້າງໃນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະສະແດງອອກເຖິງພຣະຄຸນ ແລະ ພຣະເມດຕາປານີຕໍ່ຜູ້ທີ່ຄັດຄ້ານ ໃນຄວາມໝາຍຂອງການແຕ່ງງານອົງຕາມພຣະຄຳພີ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຍັງມີຄວາມສັບສົນໃນບັນຫາເຮືອງເພດ.

ຫຼາຍຄັ້ງພວກເຮົາຫົວຂວັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນໃນພິທີແຕ່ງງານ ຫຼື ໃນວິທີການແຕ່ງງານນັ້ນ ພ້ອມທັງການແຕ່ງງານຂອງຕົນເອງອີກດ້ວຍ. ແຕ່ພວກເຮົາສົມຄວນທີ່ຈະແນ່ໃຈໃນການກະທຳຂອງພວກເຮົານັ້ນ, ພວກເຮົາສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ກຽດແກ່ "ສະຖາບັນທຳອິດ" ຄືການແຕ່ງງານລະຫວ່າງຍິງແລະຊາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນນີ້.

ອຸປຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ SSK